

$\frac{1}{10}$ pCt.; det bliver i alt $3\frac{3}{5}$ pCt., og det giver en aarlig Udgift af 144 Kr. Af de 2,000 Kr., der skulle amortiseres i 50 Aar, skal der med en Rentefod af $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig svares $\frac{3}{4}$ pCt. til Amortisationen. Det bliver altsaa en Ydelse af $3\frac{1}{2}$, plus $\frac{1}{10}$, plus $\frac{3}{4}$ pCt., i alt $4\frac{7}{20}$ pCt. Det fører til en aarlig Ydelse af de 2,000 Kr. af 87 Kr., i alt 231 Kr. aarlig. Denne Laansøger eller rettere Skyldner faar altsaa i dette Tilfælde en Besparselse af 9 Kr. aarlig, det er jo ikke meget. Men dersom han derimod er i en Kreditforening, hvor Administrationsudgiften er $\frac{2}{10}$, saa bliver hans aarlige Gevinst ved, at han faar sit Laan ordnet saaledes, som Lovforslaget er affattet, kun 3 Kr. Men Ministeren mener jo ikke at kunne gaa saa højt med Grænsen for de ikke amortisable Laan, som det i Gaar blev vedtaget, til $\frac{4}{10}$ af Vurderingssummen, men mener fremdeles, at man kun bør gaa til $\frac{3}{10}$, og saa bliver Forholdet det, at for de ikke amortisable 3,000 Kr. skal der svares $3\frac{1}{2}$ pCt. plus $\frac{1}{10}$ pCt., i alt $3\frac{3}{5}$ pCt., det giver en aarlig Ydelse af 108 Kr., og af de 3,000 Kr., der ere amortisable, $3\frac{1}{2}$ pCt., plus $\frac{1}{10}$ pCt., plus $\frac{3}{4}$ pCt., i alt $4\frac{7}{20}$ pCt. eller $130\frac{1}{2}$ Krone aarlig, i alt $238\frac{1}{2}$ Krone aarlig, og saa bliver den aarlige Besparselse kun $1\frac{1}{2}$ Krone. Og for en Skyldner, der har et Laan paa 6,000 Kr., og som er i en Kreditforening, hvor Administrationsbidraget er $\frac{2}{10}$ pCt., bliver der endog saa en aarlig Merudgift af $4\frac{1}{2}$ Kr. Vil man saa se, hvorledes det stiller sig med Henhyn til 3 pCt.s Afdelingerne, som man maa haabe snart ville blive meget gængse, saa viser det sig, at der under de nuværende Forhold skal svares af et Laan paa 6,000 Kr. 3 pCt. i Rente, $\frac{1}{10}$ pCt. til Administrationsudgifter og $\frac{4}{10}$ pCt. i Afdrag, i alt $3\frac{1}{2}$ pCt., det giver en aarlig Ydelse af 210 Kr. Men naar efter det foreliggende Lovforslag 4,000 Kr. lættes fast, bliver der af disse at svare 3 pCt. Rente og $\frac{1}{10}$ pCt. til Administrationsudgifter eller 124 Kr. aarlig og af de andre 2,000 Kr. ligeledes 3 pCt. Rente + $\frac{1}{10}$ pCt. til Administrationen, men tillige $\frac{9}{10}$ pCt. i Afdrag, thi naar der kun svares 3 pCt. i Rente saa maa der svares et større Procentbeløb til Amortisation, naar den skal foregaa i samme Tidrum, end naar Renten er $3\frac{1}{2}$ pCt., saa at den aarlige Ydelse af de 2,000 Kr. blive 80 Kr., og den aarlige Ydelse for alle 6,000 Kr. bliver følgende 204 Kr. Denne Laansøger har altsaa, naar han gaar over i en 3 pCt.s Afdeling, ved at faa Laanet ordnet efter Lovforslaget kun sparet 6 Kr. aarlig, naar Administrationsudgiften er $\frac{1}{10}$ pCt., men

er han i en Kreditforening, hvor Administrationsudgiften er $\frac{2}{10}$ pCt., saa gaar det lige op. Skal han derimod have sit Laan ordnet efter Lovforslagets oprindelige Affattelse, saaledes at kun 3,000 Kr. staa fast, medens de andre 3,000 Kr. amortiseres, saa bliver Forholdet det, at af de forsinævnte 3,000 Kr. bliver den aarlige Ydelse 3 pCt. + $\frac{1}{10}$ pCt.; det er 93 Kr., og af de sidstnævnte 3,000 Kr. 3 pCt. + $\frac{1}{10}$ pCt. + $\frac{9}{10}$ pCt., det er 120 Kr., i alt 213 Kr., saa at han ikke opnaar nogen Besparselse ved at faa Laanet omat, men tværtimod paadrager sig en aarlig Merudgift af 3 Kr., og dersom han er i en Kreditforening, hvor Administrationsudgiften er $\frac{2}{10}$ pCt., faar han en forøget Udgift af 9 Kr. aarlig. Det er jo ikke i den Retning, man skulde gaa. Jeg tror hermed at have paavist, at enten man gennemfører dette Forslag, hvad de belvis ikke amortisable Laan angaar, i den Stikelse, hvori Lovforslaget oprindelig var forelagt, eller i den Stikelse, hvori det nu foreligger, vil man ikke ad nogen af disse Veje kunne naa at skaffe de Skyldnere, der sidde haardt i det, dem, der have Brug for de største Laan, de kunne faa, nogen nærværdig Besparselse paa den aarlige Udgift. Og det er, som allerede nævnt, overhovedet en uløselig Opgave ad denne Vej at skaffe dem dette, thi skal Amortisationen sættes ned saaledes at det bliver en søelig Vettelse, saa maa Laanene blive lavere, og saa kunne de, der skulle have Maksimallaan, ikke bruge dem. Det andet Formaal ved de ikke amortisable Laan er at gøre det muligt for dem, der ville og kunne nøjes med mindre Laan og ikke ville svare Afdrag, at faa uamortisable Kreditforeningslaan. Dette Formaal kan have nogen Betydning, idet det kan støtte Kreditforeningerne i Konkurrencen med Overformynderiet, Livrenteanstalten, og Sparekasserne og den Slags Institutioner, der laane ud uden Afdrag. Det kan have sin Betydning ogsaa i Retning af at trykke Rentefoden, at saadanne Skyldnere kunne faa varige Vettelser i deres Prioritetsrenter, ved at de faa Kreditforeningslaan, som ikke fra Foreningens Side kunne opstiges, naar Pantet ikke forringes, inden Ejendommen skifter Ejer. Tænker man sig nu den Slags helt faste Laan indførte i Kreditforeninger — og det er det mit Endringsforslag gaar ud paa med Udelukkelse af de delvis amortisable Laan, fordi disse ikke kunne blive af nogen Betydning — forekommer det mig, at man kan gaa lidt højere med Laanegrænsen end til $\frac{4}{10}$ af Vurderingssummen, naar man affærrer Kreditforeningerne fra at kunne udfylde Plad-